

**Βασιλική υποδοχή
μέσα στην τόση ταραχή.**

Μᾶς ἦλθε κι' ἡ βασίλισσα ἀπὸ τὴν ξενητεία
καμαρωτή, πεντάμορφη καὶ δροσοστολισμένη,
καὶ μέσα στὴν ἐκλογικὴ τῶν Ἀθηνῶν φωτιὰ
ἀπὸ τὸ σιδηρόδρομο κι' ἐκείνη κατεβαίνει.
Μᾶς χαιρετᾷ χαρούμενη καὶ μᾶς γλυκογελά,
σὰν νὰ μᾶς λέγῃ—"Ἕλληνες, περάσατε καλά;

Περάσαμε, κυρία μου, μὲ γλέντι καὶ ἀντάφα,
ἢ ἐκλογαῖς τελείωσαν μὲ δόξα περισσή,
γεμίσαμε τῆς τσέπαις μας μὲ ποῦρα καὶ τσιγάρα,
καὶ ὄλοι ἐχορτάσαμε μὲ μύραις καὶ κρασί.
Γεμάτο δὲν ἀπέμεινε σταμνί, βαρέλι, κηροῦπι,
κι' ἐβγάλαμε καὶ δήμαρχο στὸ πείσμα τοῦ Τρικούπη.

Παντιέραις ἐσηκώσαμε καὶ φλάμπουρα χρυσᾶ,
προγράμματα θεόρατα κολλήσαμε στὸς δρόμους,
χαρέμι καὶ ἡ πόλις μας κατήντησε πασσᾶ,
καὶ οἱ κλητῆρες ἔχορευαν μὲ τοὺς ὑπαστυνόμους.
Παντοῦ τραγούδια τοῦ συρμοῦ καὶ ζήτω καὶ μεθύσια
στὰ Φάληρα, στὴν Κηφισσιὰ, ἐδῶ, καὶ στὰ Πατήσια.

Ἀκόμη κι' ὁ Τηλέγραφος τὰ φύλλα του 'που-
λοῦσε,
καὶ ἄνθια ἔπεφταν βροχὴ ἀπὸ ψηλὰ μπαλκόνια,
ὁ κάθε ὑποψήφιος σὲ ὄνειρα πετοῦσε,
καὶ ἄνοιγε στὸς φίλους του τρικούβερα σαλόνια.
Ἀγάπη καὶ ὁμόνοια, εἰρήνη κι' ἡσυχία,
τὸ πᾶν μᾶς ἐπρομήνυε μεγάλη εὐτυχία.

Καὶ ἄγριοι, ἀλλόφυλοι, εἰσέβαλαν καὶ πάλι
ἐκ τῆς φυλῆς Γορρανοῦ στὴν κλασικὴ μας χώρα,
καὶ μὲ τὸν Τσόχα στρατηγὸ ἐσήκωσαν κεφάλι
καὶ ἀπ' ἐκεῖ μᾶς ἀπειλοῦν χίλιας φοραῖς τὴν ὥρα.
Κι' ἐμεῖς αὐτὰ τὰ τέρατα ἀντὶ νὰ φοβηθοῦμε,
γιὰ γούστο στὰ Ὀλύμπια μαζί των ξενυκτοῦμε.

Μπαλόνια περιλάλητα στὸν οὐρανὸ πετοῦσαν
καὶ θαύματα μᾶς ἔκανε ὁ κύριος Βωδέ,
'στοὺς κήπους ἀκατάλαυστα ἐτραπεζοκροτοῦσαν,
κι' ἐνθουσιάζετο μαζί κι' ἡ φίλη Αἰδέ.
Μὰ τί γλεντζέδες εἴμαστε μᾶς ξέρετε κι' ἀπὸ πρῶτα...
μὲ λόγια δυὸ περάσαμε χρυσῆ ζωὴ καὶ κότα.

Μὰ πὲς μας πῶς ἐπέρασε, βασίλισσα χρυσῆ,
μέσα στὰ χιόνια τοῦ Βοριᾶ, στοὺς τόπους τῶν χαχόλων;
Βεβαίως θὰ ἐγλέντισες περίφημα καὶ σύ,
ἀγαπητὴ βασίλισσα κι' ἐκεῖ ἐν μέσῳ ὄλων.
Θὰ ἔλαμπε στ' ἀνάκτορα ἡ ζηλευτὴ θωριά σου,
καὶ κόσμος θὰ ἐτρέλλαναν τὰ προτερήματά σου.

Ἐμεῖς ἐδῶ φοβώμαστε μήπως καμμία μπόμπα
φορικτὴ ἀνάψη πυρκαγιὰ εἰς τὰς Ῥωσσίας πάσας,
ποῦ ὄλος ὁ Ὀκεανὸς ἀν ἐγινόταν τρόμπα
καὶ βοηθοὺς ἀν ἔφερε τοῦ κόσμου τὰς θαλάσσας,
δὲν θὰ ἔμποροῦσε, λέγαμε, τῆς φλόγαις τῆς νὰ οβύση,
κι' ὁ πρέσβυς μας θὰ γύριζε σὰν στάκτη στὸ Παρίσι.

Ἀργοῦσες καὶ δὲν ξέραμε τὸ πῶς καὶ τὸ γιατί,
καὶ χίλια δυὸ μᾶς ἔψελνε ἢ κάθε μία γλῶσσα,
καὶ μάλιστα ἐλέγαμε μὲ ἕναν ποιητὴ:
« Ἀ ν φύ γ η ς εἶ σ α ι Ἀ Ν Θ Ρ Ω Π Ι Ο Σ, ἄ ν μ ε ἰ ν η ς, ε ἶ.
[σ α ι Ρ Ω Σ Σ Α.] »

Μὰ τῶρ' ἀξιωθήκαμε νὰ σ' ἔχωμε σιμά,
κι' ἡ δροσερὴ σου καλλονὴ τὸ ἔθνος μας τιμᾷ.

Ἐνα κανόνι ἔφερε τὸ μήνυμα γλυκὸ
πῶς ἔφθασες στὴν πόλι μας μὲ δούλας καὶ μὲ δού-
[λοῦς.

ἦλθες καὶ βρῆκες θρίαμβο ἐδῶ δημορχικό,
ἀμάξια καὶ τρεχάματα, παρέδρους καὶ συμβούλους.
Μαζί σου καὶ ὁ βασιληᾶς χαρούμενος προβάλλει,
μὰ εἰς τῆς Βάδεν τὰ λουτρὰ θὲ νὰ μᾶς φύγη πάλι.

Βασιλικὸ ἀνδρόγυνο καὶ πολυχρονεμένο,
ἀκόμη δὲν προφθάσαμε καλά νὰ σᾶς ἴδοῦμε,
καὶ στὸ Γατοῖ τρέξατε τὸ δενδροστολισμένο,
κι' ἐμεῖς;... ἐμεῖς ὀλημερίς ἐδῶ σᾶς καρτεροῦμε.
Πῶς τόσο ἀκατάδεκτοι νὰ φαίνεσθε σ' ἐμᾶς,
ἀφοῦ σᾶς ὑπεδέχθημεν μὲ ὄλας τὰς τιμάς;

Τώρα ποῦ ἐμαζεύθησαν ἐδῶ οἱ αὐλικοί,
τρέξε καὶ σύ, Κατσιμπαλη, νὰ φέρῃς κομπανία,
μὰ πρόσεξε, παρακαλῶ, νὰ ἦναι γαλλικὴ,
γιὰ πολλὴ μᾶς ἐπίασε μὲ τὸ Βωδβιλ μονία.
Ἴδου λοιπὸν ὁ ἄνεμος τῆς εὐτυχίας πνέει,
χαρῆτε κι' εὐτυχῆσετε, δημόται Ἀθηναῖοι.

Σὲ φιλῶ ἑκατοντάκις
φίλος σου πιστὸς Γαννάκης

Ἴδου καὶ στίχοι μερικοὶ
γιὰ μιὰ βραδρὰ θεατρικὴ.

Τὴν Τρίτη τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ θέατρο θὰ ὄητε
μιὰ κωμωδία θεϊκὴ ποῦ θὰ ξεκαρδιοθῆτε.
Τρεῖς θεαίνας ἐπιάσθησαν, γιὰ τί; γιὰ ἕνα μῆλο,
τόσο ποῦ ἄλλο ἔλειψε γερὸ νὰ πέση ξύλο.
Κι' ὁ ἀφεντάνθρωπος ὁ Ζεὺς τῆς ἔστειλε στὸν Πάρι
νὰ εὔρη τὴν καλλίτερη κι' ἐκείνη νὰ τὸ πάρῃ.
Θὰ ἦναι στὴν παράστασι κι' ὁ Δήμαρχος... ψυχὴ μου
Λοιπὸν καλὴν ἀντάμωσι στὸ θέατρο, Σουρῆ μου,
καὶ σὲ φιλῶ, ... Ἀνδρέας,
ὁ φίλος τῆς παρέας.